

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/435/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512209648
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512209648.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyňi: Q. W.Á., K.. XX.XX.XXXX, I. O. O. XXX, V. O. S. XXXXX, B. S. (ako právnej nástupkyňi po X. W., K.. XX.XX.XXXX, K. O. O., G. P. XX.XX.XXXX), o zaplatenie 147,77 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyňi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.08.2012 domáhal uloženia povinnosti pôvodnému odporcovi zaplatiť mu sumu 147,77 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,85 €, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 90,41 € od 21.06.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 medzi postupcom (GE Money, a.s., IČO: 17324220) a postupníkom (navrhovateľom) postúpil postupca na neho pohľadávku voči odporcovi. Ďalej uviedol, že dňa 7.12.2006 uzatvoril postupca s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 773,45 €. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Nakoľko bol odporca v omeškani s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu, ktorý je v platobnej histórii označený ako „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy ukončená. Odporca uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky uhradil sumu 30,-€ dňa 20.06.2011. Dlžná suma 147,77 € pozostáva z istiny vo výške 90,41 € a zo zmluvnej pokuty vo výške 57,36 €.

Dňa 17.05.2013 bola tunajšiemu súdu na základe výzvy súdu právnym zástupcom navrhovateľa doručená špecifikácia žalovanej sumy, v ktorej uviedol, že odporca (pozn. súdu - pôvodný odporca) čerpal peňažné prostriedky vo výške 773,45 €, z úhrad odporcu bola na istinu započítaná suma 653,-€, po postúpení pohľadávky ešte odporca uhradil sumu 30,-€, čím zostal neuhradený rozdiel (istina) vo výške 90,41 €. Zmluvná pokuta 57,36 € predstavuje v zmysle bodu 6.1 VOP a v zmysle sadzobníka 20 % z každej omeškanej splátky, t.j. 20 % zo sumy 907,-Sk, čo predstavuje suma 182,-Sk. Zmluvné pokuty tvorí suma 24,17 € a za upomienky bola účtovaná suma 33,19 €.

Podľa § 107 ods. 3 O.s.p., konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

Odporca sa k návrhu nevyjadril. V priebehu konania bolo súdom zistené, že pôvodný odporca: X. W., K.. XX.XX.XXXX, O. O. P. XX.XX.XXXX (t.j. v priebehu tohto konania) zomrel. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/139/2014, Dnot 96/2014 notárskeho kandidáta X.. G. Z., povereného notárom X.. Q. Z. súd zistil, že X. W. (žalovaný odporca) zomrel dňa XX.XX.XXXX a celý predmet dedičstva nadobudla do vlastníctva Q. W., K.. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, V. O. S. XXXXX, B. S., s ktorou súd pokračoval v konaní ako s dedičkou v zmysle § 107 ods. 3 O.s.p. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2014. Odporkyňa (ako právna nástupkyňa pôvodného odporcu) sa k doručenému návrhu nevyjadrila.

V písomnom podaní zo dňa 20.10.2014 sa právny zástupca navrhovateľa vyjadril k aplikácii ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď s poukazom na nálezy Ústavného súdu SR (PL. ÚS 16/95, PL. ÚS 36/95, III. ÚS 348/06) uviedol, že má za to, že priamym aplikovaním vyššie uvedeného § 5b by súd porušil zásadu ustanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Súčasne uviedol, že v danom prípade treba vychádzať pri posúdení otázky premlčania z Obchodného zákonníka, a teda zo štvorročnej lehoty.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: zmluvy o spolupráci, zmluvy o úvere, oznámenia o postúpení pohľadávky, obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, platobnej histórie, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pokusu o zmier zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 23.9.2009 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom GE Money, a.s. so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca zaslal odporcovi list zo dňa 23.9.2009 - písomné oznámenie o postúpení pohľadávky.

Dňa 7.12.2006 bola uzavretá zmluva o úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXXXXX medzi spoločnosťou GE Money, a.s. so sídlom Bratislava, IČO: 17324220 (prostredníctvom obchodného zástupcu - spoločnosti Atec s.r.o., IČO: 31423957 na základe zmluvy o spolupráci zo dňa 7.10.2005) a pôvodným odporcom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 23.301,- Sk (773,45 €), ktorý sa zaviazal pôvodný odporca splácať v 30 mesačných splátkach po 907,-Sk. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená 13,10 %, cena úveru 27.210.-Sk. Neoddeliteľnou časťou zmluvy boli obchodné podmienky („OP“) a sadzobník poplatkov. Podľa bodu 7.3. OP bol veriteľ oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok v prípade, ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň. Podľa sadzobníka zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru bola 20 % z dlžnej čiastky.

Z platobnej histórie odporcu súd zistil, že k zosplateniu úveru došlo ku dňu 14.06.2008 (označené ako „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“).

Dňa 07.06.2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s pôvodným odporcom ako dlžníkom dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou dlžník uznal čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2006 uzatvorenej s pôvodným veriteľom: GE Money, a.s. V uznaní je uvedené, že dlžná suma pozostáva z istiny 120,41 € a ostatného príslušenstva a nákladov na inkasné konanie 26,67 €. V dohode je v bode 3.1. uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 (teda v tomto prípade pôvodný odporca) vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Výška splátky bola uvedená v sume 20,-€ mesačne.

Pokusom o zmier zo dňa 20.7.2012 navrhovateľ vyzval pôvodného odporcu k úhrade dlžnej sumy 202,12 €.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 7.12.2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu 7.12.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného k 23.07.2012 (podpísaná dohoda o uzavretí splátkové kalendára a uznaní záväzku), nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom k 23.7.2012, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a pôvodným odporcom vznikol záväzkový právny vzťah na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 7.12.2006, v zmysle ktorej právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ poskytol pôvodnému odporcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky (úver) vo výške 23.301,-Sk. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej pôvodný odporca vystupoval v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca navrhovateľa v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona). Svojim charakterom je nutné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a pôvodným odporcom v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah pôvodný odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex off, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporkyňa premlčania sám dovoľavala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej

veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z listinných dôkazov mal súd taktiež preukázané, že predmetný dlh (úver) sa stal splatným dňa 14.6.2008 (podľa platobnej histórie), kedy došlo k predčasnému zosplateniu úveru, a teda splatnými sa stali i splátky úveru po 14.6.2008. Dňa 15.6.2008 začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 15.6.2011, pričom návrh bol na súd podaný dňa 17.08.2012, teda v čase, keď bol jeho nárok v celom rozsahu premlčaný. Súd v tejto súvislosti ešte uvádza, že aj v prípade, keby na uvedený právny vzťah aplikoval štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, táto by uplynula dňa 15.6.2012, pričom návrh bol podaný dňa 17.8.2012.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súdna prax (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 4Co/940/2013 zo dňa 16.10.2014) už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za

ktorých takýto úkon vznikol. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premĺčaného dlhu do bodu 3 dohody obsahovo označené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. Súd uznanie dlhu pôvodným odporcom považoval za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči zákonu (§ 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporkyňi, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporkyňa návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)